

get ikke bliver ophøjet til Lov i denne Samling, forbeholder Flertallet sig i videste Omfang sin Stilling til Nævningspørgsmaalet. Vi forbeholder os da at optage Arbejdet paa at faa virkelig folkevalgte Nævninger indført i vor Retspleje.

Et af de Spørgsmaal, der indenfor Udvalget har givet Anledning til de fleste Debatter, er naturligvis Spørgsmaalet om Jurisdiktionsinddelingen, om Retskredsens Størrelse og Omfang. Det er selvfølgelig et meget vanskeligt Spørgsmaal, som man nu har drøftet, snart sagt, siden Grundloven af 1849 blev givet. Men som ærede Medlemmer vil vide, blev der netop ved den Grundlov givet os Løfte om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, og denne Adskillelse lader sig praktisk talt ikke udføre, hvis man ikke gaar til Indskrænkninger i Retskredsens Antal. Skulde man adskille Retsplejen fra Forvaltningen og bevare de nuværende Retskredse, maatte man gaa til en ligefrem Fordobling af det nuværende Antal Embedsmænd i Retskredsene, og det vilde medføre uoverkommelige Bekostninger. Men Flertallet mener heller ikke, at det er nødvendigt. Det antager, at der ved den Ordning, som foreslaas her, er skabt en Ordning, som er tilfredsstillende baade i økonomisk Henseende og overfor Befolkningen.

Medens Regeringslovforslaget indeholdt en Bestemmelse om, at der skulde være 70 Retskredse og 70 Politimestre, og at der i nogle af Retskredsene skulde være 2 Dommere, saa at der alt i alt blev 152 Embedsmænd, er Udvalget nu naaet til at begrænse Antallet af Embedsmænd til et Par Stykker færre og dog at faa en Ordning, der vil bringe Befolkningen de formentlig færrest mulige Ulemper, som kan flyde af Adskillelsen af Retsplejen fra Forvaltningen. Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, foreslaar vi en Ordning, hvorved der bliver 83 Retskredse med 94 Dommere og 55 Politikredse med en Politimester i hver. Herved mener vi, at de Ulemper, som kan følge af, at der nedlægges Retskredse, er bragte ned til det mindst mulige. Herefter vil der saaledes kun blive 21 Steder i Landet, hvor Befolkningen vil faa forandret Tingsted, og dette Antal vil endda ifølge et andet Ændringsforslag, vi stiller, kunne reduceres yderligere, idet det foreslaas, at ved kongelig Anordning kan Retskredsens Antal udvides med 7 paa Indstilling af Amtsraadene, Købstadforeningen og de samvirkende Sogneraadforeninger. Der er herved skabt en Ventil, hvorved der kan

raades Bod paa de Ulemper, der muligvis maatte vise sig endnu at klæbe ved Jurisdiktionsinddelingen efter den af Udvalget foreslaaede Ordning Gennemførelse. Af de 21 Steder, hvor man vil faa forandret Tingsted, er endda de fleste paa Sjælland, hvor Vejene er gode og Jernbaneforbindelsen god, og hvor det altsaa i Virkeligheden ikke vil volde Befolkningen synderlig Ulempe at faa en Smule længere til deres Tingsted. Man har ved denne Ordning naaet at holde Embedsmandsantallet indenfor samme Grænse, som tidligere er foreslaaet, idet man har gjort Politikredsene større, saa at nogle omfatter 2 Retskredse, enkelte 3. Denne Ordning har Flertallet uden Betænkelighed ment at kunne gaa med til, og Ministeren har erklæret, at der ikke vil være nogen begrundet Indvending mod den, idet Politimestrene nok kan antages at kunne overkomme disse Kredse, og den heller ikke vil volde synderlig Ulempe for Befolkningen. Man maa her regne med, at der i Retskredsene vil blive Tale om Bitingsteder, saa at Befolkningen kun i ganske særlige Tilfælde behøver at komme til Hovedtinget. Hvor Politikredsene omfatter flere Retskredse, vil Befolkningen sikkert ogsaa i vidt Omfang kunne henvende sig til en Politiasistent som Stedfortræder for Politimesteren. Ved denne Ordning opnaas altsaa det meget betydelige Gode, at Retsplejen bliver adskilt fra Forvaltningen. Det, som har givet Anledning til saa megen Mistillid til Domstolene, den uheldige Sammenblanding af administrative Forretninger med Domsmyndighed, vil blive borttrydret. Jeg haaber, at der derved vil blive skabt en Tillid til Domstolene, som ikke kan vurderes tilstrækkeligt højt, i alt Fald ikke i Penge.

Et andet vigtigt, meget vigtigt, Spørgsmaal ved denne Reforms Gennemførelse er naturligvis Omkostningsspørgsmaalet. Det er derpaa, en Reform af vor Retspleje tidligere er strandet, idet man fra en vis Side har ment, at Landet ikke kunde paa tage sig de Udgifter, der var forbundne med en saadan Reform. Ved det foreliggende Lovforslag har Udvalgets Flertal søgt at holde Udgifterne saa langt nede som muligt. De er i Virkeligheden kun meget lidt større, end Udgifterne vilde være blevet efter Loven af 1909, hvis den

Rettelse.